

WIE VERBLINDE DE JODEN?

Door: Pastor Ricky Kurth

*“Rom.11:7: Hetgeen Israel zoekt, dat heeft het niet verkregen; maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de anderen zijn **verhard** (of: verblind) geworden”.*

De King James Bijbel zegt:

*“Rom.11:7: Israel hath not obtained that which he seeketh for; but the election hath obtained it, and the rest were **blinded**.*

Opmerking van de vertaler: Dit artikel is vertaald vanuit het Engels en de schrijver van dit artikel, Ricky Kurth, gebruikt alleen de King James Bijbel.

Om iemand opzettelijk fysiek te verblinden is een ernstige overtreding want het leidt tot een moeilijk leven voor degene die verblind is geworden. Om iemand echter opzettelijk geestelijk te verblinden is een zeer ernstige zaak want het leidt tot eeuwig verblijf in de poel van zwavel en vuur. Als Paulus hier dus spreekt van sommigen in Israël die geestelijk verblind waren is het belangrijk dat wij nader bepalen wie het is die de Joden, waarvan hij spreekt, heeft verblind.

In het licht van het ernstige karakter van deze zaak is het verbazingwekkend om te horen dat de Heere Jezus Christus de schuld voor de blindheid van Israël toeschrijft aan God de Vader. Sprekende over de Joden die weigerden in Hem te geloven verklaarde de Heer:

“Joh.12:39-40: Daarom konden zij niet geloven, dewijl Jesaja wederom gezegd heeft: 40 Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart niet verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze”.

Deze verzen zijn, door de eeuwen heen, de oorzaak geweest van veel bezorgdheid onder de gelovigen. Wat voor een God zou zulke dingen doen? Het lijkt niet eerlijk dat God weloverwogen iemand verblind, zodat ze het evangelie niet konden geloven, om ze vervolgens te veroordelen tot de Hel voor het niet geloven van het evangelie. Zou dat de ongelovigen niet een excuus geven op de dag van het oordeel? Op die dag zouden ze tegen God kunnen zeggen: “U kunt me niet veroordelen tot de Hel omdat ik niet geloof! De reden dat ik niet kon geloven is omdat U me heeft verblind”. Wat voor antwoord kan een rechtvaardig God inbrengen tegen zo’n aanklacht? Zoals u ziet is het belangrijk om tot een juist begrip te komen van deze verzen. Het karakter en de rechtvaardigheid van God staan hier ter discussie!

We moeten beginnen door te erkennen dat er geen sprake van is dat God deze Joden heeft verblind want de Heer was daar zeer duidelijk over. De vraag die we moeten stellen is hoe Hij ze verblinde, en het antwoord op deze vraag wordt gevonden in het vers dat de Heer hier citeerde:

“Jesaja 6:10: Maak het hart dezès volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.

Hier wordt de profeet gezegd dat hij de ogen van het volk Israël moet sluiten, en dat zou hen natuurlijk blind maken voor iedere waarheid die God probeerde aan hen over te brengen. Maar let zorgvuldig op het middel, dat God aan Jesaja als instructie gaf, om dat doel te bereiken. Hij vertelde de profeet om hun ogen te sluiten door het hart van het volk vet te maken, en hun oren zwaar. Wat maakt een hart vet, te weinig informatie of teveel? Wat maakt de oren zwaar, het geluid van te weinig waarheid of het geluid van teveel waarheid?

Als u ooit de uitdrukking heeft gehoord van: “verblind door het licht”, dan weet u het antwoord op deze vragen, want teveel licht zal u verblinden evenals te weinig licht dat doet. Zoals u weet kunt u iemand verblinden door hem in een donkere kamer te plaatsen waarin geen enkele bron van licht aanwezig is waardoor men iets zou kunnen zien. Jaren geleden, toen de schrijver van dit artikel als toerist Alcatraz bezocht, leidde onze gids ons in één van de kamers voor eenzame opsluiting in deze beruchte gevangenis. Toen hij de deur sloot was de duisternis ondoordringbaar. Je kon letterlijk geen hand voor ogen zien en een ieder van ons wist wat het was om helemaal blind te zijn.

Maar zoals u weet kun je iemand ook verblinden door teveel licht. De moderne fotografie schijnt op één of andere manier dit probleem te hebben opgelost. Maar tot op deze dag laat ook de meest geroutineerde honkbal speler een eenvoudige bal vallen als hij wordt verblind door de zon of door fel licht dat de nachtelijke wedstrijden verlicht.

Dat is de manier waarop God de Joden verblinde toen de Heer op aarde was, niet door het licht der waarheid bij hen vandaan te houden, maar er genadig in te voorzien, in het verhelderend onderwijs van de Heer en vergezeld gaande met de wonderen die God, door Hem, in het midden van hen deed. (Hand.2:22).

Bedenk dat in de uitleg, waarom Zijn vijanden niet konden geloven, de Heer de instructies van God aan Jesaja, citeerde om “hun ogen te sluiten” door hun oren zwaar te maken met het geluid van de waarheid en hun harten vet voor wat betreft het begrijpen. Harten worden “mager” gemaakt door het achterhouden van waarheid, ze worden vet gemaakt door een overvloed van waarheid en dat is iets wat beide, Jesaja en de Heer, getrouw deden.

Na gesproken te hebben hoe sommigen in Israël waren verblind ging Paulus verder door Psalm 69:22-23 te citeren om de blindheid van Israël verder uiteen te zetten:

“Rom.11:9: En David zegt: Hun tafel worde tot een strik, en tot een val, en tot een aanstoot, en tot een vergelding voor hen.

“Rom.11:10: Dat hun ogen verduisterd worden, om niet te zien; .....”.

De “tafel” vertegenwoordigt in de Schrift een overvloed aan voedsel en zegeningen en in Oud Testamentische tijden was Israël het enige volk die aan de tafel van God zat en daar waren ze “vet” geworden met de zegeningen van God, Deut.32:15:

“Als nu Jeschurun vet werd, zo sloeg hij achteruit (gij zijt vet, gij zijt dik, ja, met vet overdekt geworden!); en hij liet God varen, Die hem gemaakt heeft, en versmaadde den Rotssteen zijns heils.

Destijds werden ze vet gemaakt met de materiële dingen die ze erfden van de volken die ze uit het beloofde land verjaagd hebben (Deut.6:10-11), en Mozes waarschuwde hen om er op toe te zien dat de zegeningen niet een valstrik voor hen zouden worden.

In aanvulling op deze materiële zegeningen werd het volk eveneens overspoeld met vele geestelijke zegeningen, want aan Israël behoorde eveneens:

“Rom.9:4:....de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen;

En niet te vergeten de “vaderen” (Rom.9:4-5).

In de dagen dat de Heer op aarde was werd Israël nog vetter door de grootst denkbare zegen, want:

“..... uit welke Christus is, zoveel het vlees aangaat,.....”.

Maar de apostel Paulus bevestigt, dat, vanwege het ongelovige hart, deze tafel-zegeningen een valstrik werden en de bron waren van hun geestelijke blindheid, want ze moesten hun ogen sluiten voor de waarheid om het niet te geloven. Het was voor Israël een zegen dat God de Hoeksteen van de koninkrijks gemeente op hun pad legde, maar toen ze weigerden om Hem te geloven werd de Hoeksteen tot een “struikelblok” (Rom.11:9).

Een hulpvaardig principe

Nu we begrijpen hoe God de ogen van de Joden verblinde “en hun hart verharde” (Joh.12:40), zal dit principe ons helpen om enige andere passages in de Schrift te begrijpen die het karakter en de rechtvaardigheid van God lijken aan te vechten zoals de passage die handelt over de verharding van het hart van Farao. Speciaal is degene die we vinden in Exodus 9:12:

“Ex.9:12: Doch de HEERE verstokte Farao's hart, dat hij naar hen niet hoorde, gelijk de HEERE tot Mozes gesproken had”.

Het is zondermeer waar dat God het hart van Farao verharde want dat is hetgeen de Bijbel zegt op een aantal plaatsen (Ex.4:21; 7:3; 10:1,20 en 27; 11:10; 14:4 en 8).

En evenals de verzen die spreken over hoe God mensen verblind hebben ook deze verzen eveneens de harten van het volk van God door de eeuwen heen benauwd. Maar laten we hier even pauzeren om te overwegen HOE God het hart van Farao verharde. Verharde God Farao zijn hart zonder duidelijk te maken wat Hij van Farao wilde dat Farao zou doen? Natuurlijk niet! Welk deel van “Laat mijn volk trekken” kan hij verkeerd begrepen hebben (Ex.5:1)? Verharde God zijn hart door hem niet de wonderen te laten zien die bewezen dat Hij God was? Opnieuw is het antwoord: zeer zeker niet! Door de handen van Mozes presenteerde Hij het éne wonder na het andere en ieder van deze wonderen had het hart van Farao kunnen verzachten.

Dus waarom leiden de wonderbaarlijke plagen, en hun opeenvolgende pauzes, tot het verharderen van zijn hart in plaats van zijn hart te verzachten? Het antwoord ligt in al de verzen die er van getuigen als antwoord op de wonderen van God die voor zijn ogen gedaan werden,

Farao verharde zijn eigen hart in plaats van zijn hart toe te staan om te verzachten naar God (Ex.8:15,32; 9:34). Het hart van de koning stond hem niet toe om te geloven dat de God van zijn slaven groter was dan zijn goden tezamen.

In de dagen van Farao werd algemeen geloofd dat indien de het éne volk in staat was om een ander volk te overwinnen dat was omdat hun goden groter en sterker waren dan de goden van het volk dat werd verslagen (2Kon.18:33-35; 19:12; 2Kron.32:14). Vanwege het feit dat het volk van Farao Israël tot slavernij had gebracht zou dat, volgens de gedachtegang van Farao, betekenen dat zijn goden groter en sterker waren dan de hunne.

De wonderbaarlijke plagen die God zond om Farao te overtuigen waren echter speciaal ontworpen om zijn vele goden in verlegenheid te brengen. Ons wordt bijvoorbeeld verteld dat de Egyptenaren “de god van de Nijl” aanbaden omdat deze aloude rivier hun bron voor water was en water in dat woestijnland was de bron van het leven zelf. Toen Mozes het water van de Nijl veranderde in bloed werd duidelijk aangetoond dat de God van Mozes groter was dan deze speciale Egyptische god. We weten eveneens dat de Egyptenaren “de god van de zon” aanbaden, toen God dus duisternis over het gehele land deed komen, toonde ook dat aan dat Hij groter was dan de Egyptische goden. Als hetgeen we lezen over hun goden waar is dan was elk van de tien plagen, die God hen zond, ontworpen om hun goden in verlegenheid te brengen en dat had gemakkelijk het hart van Farao kunnen verzachten.

Maar zoals u weet doet dezelfde zon die boter doet smelten, klei hard maakt. Deze klassieke illustratie herinnert ons er aan dat hetzelfde evangelie, dat het hart van de ene mens doet smelten, het hart van een ander mens, die het evangelie weigert te geloven, verhard. En zodoende is het dat Farao er voor heeft gekozen om zijn hart te verharden in reactie op het herhaald vertonen van de kracht van de God van Israël. En dit is het hoe God het hart van Farao heeft verhard en zo is het hoe God het verstand van de Joden verblinde in de dagen toen de Heer op aarde was.

BLINDHEID EN HARDHEID

Het begrip van blindheid en hardheid komen tezamen in een interessant vers in Paulus zijn brieven alwaar de apostel de ongelovigen omschrijft als:

*“Ef.4:18: Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid, die in hen is, door de **verharding** huns harten;*

King James Bijbel:

*“Ef.4:18: Having the understanding darkened, being alienated from the life of God through the ignorance that is in them, because of the **blindness** of their heart:*

Het Griekse woord voor “blindheid” hier is “porosis”. Een woord dat ook met “hardheid” wordt vertaald (Mark.3:5). Als u zich er over verwondert waarom hetzelfde woord twee betekenissen heeft overweeg dan dat zelfs vandaag de dag de Engelse definitie van het woord porosis is: “de vorming van eelt bij het genezen van een gebroken been”. Het eelt waar de meesten van ons vertrouwd mee zijn, zijn de harde lagen huid die veroorzaakt worden door herhaalde druk of wrijving. De schrijver van dit artikel heeft twintig jaar gewerkt als aannemer schilderwerken en wij hebben, zoals dat wordt genoemd een “schilders duim”, eelt op de binnenkant van de rechter duim, ontwikkelt door het vele jaren vasthouden van de kwast. God heeft ons lichaam zodanig ontworpen om onze huid op natuurlijke wijze te

beschermen tegen herhaalde druk of wrijving door het opbouwen van een dikke en harde huid.

Normaliter denken we er niet aan dat de ogen eeltig worden, maar grauwe staar wordt veroorzaakt door een progressieve verharding van de lens van het oog. De doctoren weten niet waarom dat gebeurt maar we vragen ons af of dat de manier van doen is van het lichaam om het oog te beschermen.

Het is bekend dat teveel blootstelling aan zonlicht grauwe staar kan veroorzaken en ook is bekend dat piloten een hoger risico lopen voor het ontwikkelen van grauwe staar tengevolge van hun blootstelling aan kosmische straling. Dit alles kan verklaren waarom het Griekse woord voor blindheid hier eveneens het idee van hardheid in zich heeft. Geestelijk gesproken, als ongelovigen het licht zien van het evangelie en weigeren om het te geloven, beginnen ze lagen van ongelof te ontwikkelen om hun hardnekkig hart te beschermen tegen herhaalde blootstelling aan het evangelie hetwelk druk op hen creëert om te geloven, en wrijving veroorzaakt dat hen de verkeerde kant op doet gaan. Op dezelfde manier verharde Faraó zijn hart meer en meer, tengevolge van de op elkaar volgende wonderen, om het te behoeden de God van Israël te geloven. Het duurde niet lang of hij had een beschermende laag eelt van ongelof op zijn hart.

Het is interessant dat eelt eveneens een verminderde gevoeligheid tot gevolg heeft, want na het spreken over blindheid (of hardheid) van het ongelovige hart voegt Paulus toe:

“Ef.4:19: Welke, ongevoelig geworden zijnde, zichzelf hebben overgegeven tot ontuchtigheid, om alle onreinigheid gieriglijk te bedrijven.

Een hart dat verhard is tegen het evangelie en de dingen van God is lang voorbij het gevoel van het klagen van het geweten dat de Bijbel omschrijft als het verslagen worden in het hart (Hand.2:37). Terwijl het ontvangen van het evangelie kan leiden tot het verharden van iemand zijn voornemen tot wellust en onreinheid, het verharde hart dat het evangelie verwerpt is vaak geneigd tot deze en andere zonden zoals Paulus dat hier zegt.

Als we deze dingen overdenken dan zien we dat het karakter en de rechtvaardigheid van God worden gehandhaafd op zulk een wijze dat Hij daardoor de Joden verharde en verblinde in de dagen van de Heer. Ze zullen geen excuus hebben op de dag van het oordeel, want na het zien van de wonderen die de Heer uitvoerde zou zelfs een ongelovige weten hoe dwaas het zou klinken om te zeggen: “Het is niet eerlijk. U heeft me verblind door het doen van teveel wonderen, waardoor ik er voor gekozen heb om mijn ogen in ongelof te sluiten”.

We moeten hier wel vermelden dat, in welke bedeling dan ook, ongelovigen op dezelfde manier “zonder excuus” zijn

Rom.1:19-20:

19 Overmits hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard.

20 Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.

Onder de “dingen die worden verstaan en doorzien” zijn de sterren, die een onweerlegbaar bewijs leveren van het bestaan van God:

2 De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Zijner handen werk. 3 De dag aan den dag stort overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan den nacht toont wetenschap. Psalm 19:1-2:

Omdat er: “*Geen spraak, en geen woorden zijn, waar hun stem niet wordt gehoord*”. Zijn alle mensen waar, ook ter wereld, zonder excuus. Het wonder van de schepping kan of tot gevolg hebben dat de ongelovige zich buigt voor God of het zal hem leiden tot het verharden van zijn hart wanneer hij zijn ogen sluit voor het licht van Zijn getuigenis.

De praktische gevolgen van deze studie kunnen niet overschat worden. Ontelbare gelovigen zijn, door de eeuwen heen, diep verontrust geweest door de verzen die zeggen dat God het hart van Farao heeft verhard en de Joden heeft verblind in de dagen van de Heer. Bovendien hebben atheïsten munitie in deze verzen gevonden om die te gebruiken in hun gevecht tegen de God van de Bijbel, ze beweren dat Hij een monster is die mensen er van weerhoudt om te geloven om ze vervolgens te veroordelen tot de eeuwige vlammen van de hel omdat ze niet hebben geloofd.

Wij vertrouwen erop dat deze gedachten uw overtuiging hebben versterkt dat het in iedere bedeling de wil van God is:

“1Tim.2:4: .....dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen”.

En:

“2Petrus 3:9: .....niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.